

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 4. Vtrum prædestinatio Christi sit causa nostræ prædestinationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

In quo est. quem locum, etsi quidam intelligant de conformitate cum Filio Dei, quatenus filij adoptiui debent conformari filio naturali, vt D. Thomas, Sasbout, & quidam alij in illum locum: Tamen rectius exponitur de conformitate cum Filio hominis in gloria. Ita Origenes, qui per *Imaginem Filij* intelligit Animam Christi: Chrysostomus, Theodoretus & passim Græci. Anselmus & Glossa ordinaria. Quod patet etiam ex verbis sequentibus, vt sit ipse primogenitus in multis fratribus: est autem primogenitus in multis fratribus, vt homo: nam vt Deus, est primogenitus ante omnem creaturam.

10 Aduerte, Christi prædestinationem tribus modis esse exemplar nostræ prædestinationis. Primò, Ratione termini principalis: quia Christus vt homo, prædestinatus est vt sit Filius Dei naturalis; vt dictum est Articulo superiore: Nos autem prædestinamur vt simus Filij Dei adoptiui; vt patet ad Ephes. 1. vers. 5. *Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum per IESVM Christum, in ipsum.* Filius autem naturalis est exemplar filiorum adoptionis. Secundò, Ratione modi: Quia sicut humanitas Christi prædestinata est ad hanc dignitatem omnimodò gratis, nullis suis meritis præcedentibus: ita & nos omnino gratis prædestinamur ad dignitatem filiorum. Et hos duos modos habet D. Thomas. Tertius addi potest ratione termini secundarij, quòd Christus est prædestinatus ad gloriam, quæ est exemplar gloriæ omnium hominum sanctorum. Et hoc videtur Apostolus significare voluisse ad Rom. 8. nam videtur loqui de conformitate gloriæ, vt dictum est. Est autem gloria Christi exemplar gloriæ nostræ, non solum quia per gloriam & vitam beatam Christo conformamur tamquam perfectiori: nam sic etiam gloria B. Virginis est exemplar gloriæ nostræ: Sed quia Deus in prædestinatione hominum, respicit ad gloriam Christi tamquam ad perfectissimum opus gratiæ suæ: intendens illos efficere Christo similes, & eius coheredes, sicut pictor qui in depingendis imaginibus intendit eas assimilare perfectissimo exemplari, quod sibi proposuit. Simili modo Resurrectio & gloria corporis Christi, est exemplar nostræ resurrectionis: ad Philipp. 3. vers. 21. *Qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.* Et ratio est: Primò, Quia in quocumque genere id quod est primum, conuenienter est exemplar reliquorum: Christi autem prædestinatio est prima, saltem inter prædestinationes hominum, & omnium excellentissima: ergo. Secundò, Quia hic ordo rerum est conuenientior, & magis declarat Dei sapientiam; & hic honor quodammodò debetur Christo Domino: vt sicut exemplar vitæ ipsius est exemplar vitæ nostræ: ita gloria ipsius, sit exemplar gloriæ nostræ.

Quomodo gloria Christi sit exemplar gloriæ nostræ.

11 Dices, Gloria Christi est quid creatum extra Deum: ergo non potest dici exemplar prædestinationis nostræ: quia Deus non vitur exemplari externo, sicut pictor, sed ideâ.

Respondeo, Ipsa gloria Christi etiam repræsentatur in ideâ diuinâ; sicut imago externa, quam intuetur pictor, repræsentatur in exemplari intrinseco, quod est in mente pictoris: & sic vtrumque est suo modo exemplar.

Adde: Si comparentur effectus Dei inter se, vnus dicitur esse exemplar alterius: quia voluit Deus vnum esse ad imitationem alterius; non quòd ipse indigeat tali exemplari, sed vt res inter se essent optimè ordinatæ; & aliæ ad alias haberent quandam excellentiam, sicut exemplar ad exemplatum.

ARTICVLVS IV.

Vtrum prædestinatio Christi sit causa nostra prædestinationis?

12 Respondetur Affirmatiuè. Notandum Primò, Ex dictis in 1. parte: Cum quaeritur de causa prædestinationis, nõ quaeritur, An actus ille mentis diuinæ secundum suam substantiam habeat aliquam causam: manifestum enim est non habere, quia est ipsa diuina essentia. Sed quaeritur, An sit aliqua ratio terminationis illius actus; id est, cur ad hunc vel ad illum actum terminetur; vt ibi dictum est.

Notandum Secundò, Christi prædestinationem tribus modis esse causam nostræ prædestinationis. Primò, Meritoriam: Christus enim prædestinatus meruit nobis prædestinationem, & faciliorem peculiarem Dei æternam quo saluamur. Secundò, Exemplarem. Et hi duo modi iam sunt prædestinati expositi. Prior quidem quæst. 19. art. 4. dub. 15. num. 53. Posterior verò articulo superiore. Tertio, Finalem, de quo iam breuiter dicendum.

Itaque quòd Christus sit causa finalis nostræ prædestinationis: Probatum Primò. Ad Ephes. 1. vers. 5. *Qui prædestinavit nos in adoptionem filiorum, per IESVM Christum in ipsum:* id est, per meritum ipsius, ad gloriam eius; Græcè, *eis iustitiam, in seipsum.* Ad Coloss. 1. vers. 18. *Vt sit ipse in omnibus primatum tenens.* Probatum Secundò, & redditur ratio: Quia quicquid gratiæ Deus operatur in hominibus, ordinatur etiam in gloriam Christi: ergo hæc gratia est prædestinata nobis in gloriam Christi. Antecedens patet ex Tridentino sess. 6. cap. 7. vbi dicitur: Gloria Christi & Dei esse causa finalis nostræ iustificationis. Consequentia Probatum, Id quod in tempore datur, ab æterno fuit preparatum: preparatio autem gratiæ æterna, est prædestinatio. Item, Quia Deus propter dignitatem personæ Christi & meritum eius, ordinauit vt hominum redemptio, sanctitas, & gloria cederent in gloriam & honorem Christi. Patet Psalm. 2. vers. 8. *Postula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam:* & ad Philip. 2. vers. 9. *Propter quod & Deus exaltauit illum &c. vt in nomine IESV omne genu flectatur &c.* Hinc Christus hominum conuersionem, suam vocat clarificationem. Ioannis 12. vers. 23. *Venit hora vt clarificetur Filius hominis,* quia videlicet tunc gentiles credere incipiebant: & Ioan. 17. vers. 1. *Clarifica Filium tuum, vt Filius tuus clarificet te;* scilicet, te patefaciendo hominibus. Vide D. Augustinum Tract. 16. 52. 104. in Ioannem. Cyrillum l. 11. cap. 15. D. Thomam his locis.

Nn

QVÆ.